

Una llengua ha de ser sobirana en tots els ordres en el seu àmbit natural. Si formulo aquesta proposició de signe humanista és perquè considero que la via política, amb els estatuts dits d' autonomia, són objecte de tota mena de malentesos i tergiversacions, i només la proposició anterior, aprovada i avalada per organismes com la UNESCO, podria tornar les coses al seu lloc. Caldria, per part, de les noves generacions, l'obtenció d'una declaració d'aquesta mena per una organització d'abast internacional per salvar-nos del daltabaix que ens amenaça.

València, 26 d'octubre del 2001

Obra Literària Completa II, p. 985. Barcelona: Galàxia Gutenberg/Cercle de Lectors, 2005.

"..... una societat malalta. Les malalties acostumen a ser guarides, quan no han assolit un grau massa agut, per mitjà de la medicina. Quan aquesta és impotent, a voltes cal acudir a la cirurgia. Crec que encara som a temps de medicar-nos, de guarir-nos, de redreçar-nos, per mitjans normals de les nostres dolences. Però això depèn de tots, depèn de cadascun de nosaltres i del seu grau de consciència ciutadana."

"La vergonya", *Avui*, 20 de juliol del 1979

Obra Literària Completa II, p. 937. Barcelona: Galàxia Gutenberg/Cercle de Lectors, 2005.

.....

"La falta d'educació cívica pot fer-nos avorrir la política. Contra aquest perill, cal recordar a les novíssimes generacions i a la gent de bona fe que ha despertat del franquisme i ha cregut, per un moment, en uns homes i que ara n'està desencisada, que sigui qui sigui que assumeixi el poder haurà de fer una política o altra. No existeix govern sense política. La tecnocràcia pura no és pensable o és un suborn, perquè està sempre en funció d'una política o al seu servei. Qualsevol llei, el decret més insignificant, té unes connotacions polítiques, encara que sembli innocu. I voler aparentar aquesta impossible objectivitat, aquesta impossible equitat, esdevé més sospitós encara. En aquesta hora greu, el nostre país necessita polítics ben definits, que creguin el que prediquen, i necessita que la gent cregui en aquests homes, siguin els que siguin. Sense aquesta premissa no hi ha autèntica vida cívica possible."

"En aquesta hora greu", *Avui*, 7 de febrer del 1980

Obra Literària Completa II, p. 943. Barcelona: Galàxia Gutenberg/Cercle de Lectors, 2005.

Josep Palau i Fabre